

Høringsnotat

Gjennomføring av:

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/518 av 19. mars 2019 om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 med hensyn til visse gebyrer ved betalinger over landegrensene i Unionen og gebyrer for valutakonverteringer

1. Innledning

Forordning (EU) 2019/518 ble publisert i Official Journal 29. mars 2019. Rettsakten er vedtatt og i kraft i EU. Den er EØS-relevant og forventes tatt inn i EØS-avtalen. Forordningen endrer forordning (EF) nr. 924/2009 som i dag er gjennomført ved inkorporasjon i finansavtaleloven § 9 tredje ledd, og i ny finansavtalelov § 1-11 første ledd bokstav a.

2. Nærmere om forordningen

Rettsakten endrer forordning (EF) no. 924/2009 som gjelder krav om gebyrlighet mellom nasjonale og grensekryssende betalinger i euro.

Formålet er å utjevne forskjellene i gebyrer for grensekryssende betalinger mellom medlemsland innenfor og utenfor eurosone.

Forordningens virkeområde utvides ved at den nå også skal gjelde gebyrer for valutakonvertering. Det innføres informasjonskrav som skal gjøre det enklere å velge det billigste valutakonverteringstilbudet. Hensikten er å fremme økt konkurranse og å beskytte forbrukerne mot høye gebyrer.

Kravet om gebyrlighet mellom nasjonale og grensekryssende betalinger i euro utvides. Tidligere gjaldt dette kun for grensekryssende betalinger opptil 50 000 euro. Beløpsgrensen er nå fjernet.

Gebyrer for valutakonvertering skal likevel ikke medregnes i kravet om gebyrlighet mellom nasjonale og grensekryssende betalinger.

Betalingstjenestetilbydere skal opplyse om alle kostnader som vil påløpe ved en valutakonvertering før den grensekryssende transaksjonen gjennomføres.

Ved kortbaserte betalinger skal betalingstjenestetilbyderen og aktører som tilbyr valutakonverteringstjenester i bankautomater og betalingsterminaler, før transaksjonen gjennomføres, opplyse om vekslingskursen som vil bli benyttet, referanserate og øvrige kostnader knyttet til valutakonverteringen.

Betalingstjenestetilbyderen skal gjøre opplysningene om kurser og kostnader tilgjengelige på en enkelt tilgjengelig elektronisk plattform.

Aktører som tilbyr valutakonverteringstjenester i bankautomater og betalingsterminaler, skal også opplyse om totalsummen i begge valutaer og at betaleren kan velge å betale i betalingsmottakerens valuta.

I tillegg skal betalingstjenestetilbyderen sende betaleren en elektronisk melding med opplysningene etter transaksjonen er gjennomført. En melding skal også sendes hver måned betalingstjenestetilbyderen mottar en betalingsordre fra betaleren i den samme valutaen.

Ved kredittransaksjoner via nettbank eller andre nettsider, som medfører valutakonvertering, skal det gis opplysninger om de estimerte kostnadene ved

valutakonverteringen og estimert totalsum i betalerens valuta inkludert eventuelle gebyrer for transaksjonen og valutakonverteringen.

Opplysningspliktene vil gjelde uavhengig av om transaksjonen skal utføres i euro eller i annen medlemslands nasjonale valuta. Forordningens øvrige krav retter seg kun mot grensekryssende betalinger i euro med mindre medlemsland har valgt å gjøre forordningen gjeldende for nasjonal valuta. Forordning (EF) no. 924/2009 har ikke blitt gjort gjeldende for norske kroner.

De nye opplysningspliktene for gebyrer ved valutakonvertering vil imidlertid også gjelde for grensekryssende betalinger utført i norske kroner.

3. Gjeldende rett

Forordning 2019/518 gjør endringer i forordning 924/2009, som er inkorporert i lov av 25. juni nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtaleloven) § 9 tredje ledd.

Ved inkorporeringen av forordning 924/2009, og dens forløper forordning 2560/2001, valgte Norge å ikke gi forordningene anvendelse på norske kroner.

I ny finansavtalelov, som ventes å tre i kraft i 2022, er forordning 924/2009 inkorporert i § 1-11 første ledd a.

Ny finansavtalelov § 1-11 annet ledd gir Kongen hjemmel til i forskrift fastsette regler om at forordningen også skal gjelde for annen valuta, samt nærmere regler for forordningens krav til tvisteløsning i klageorgan.

Etter ny finansavtalelov § 3-55 skal Forbrukertilsynet og Markedsrådet ut fra hensyn til forbrukerne føre tilsyn med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av loven følges av en næringsdrivende tjenesteyter.

4. Forslagets gjennomføring

Det foreslås at forordningen gjennomføres ved inkorporasjon i ny finansavtalelov (Prop. 92 LS), vedtatt av Stortinget 17.12.2020, som ventes å tre i kraft i 2022, ved at henvisning til forordningen innarbeides i lovens § 1-11 a.

Det foreslås ikke å gjøre endringer i gjeldende rett ut over det som følger av forordning 2019/518.

5. Forslag til lovtekst

Det foreslås at bestemmelsen i § 1-11 a i ny finansavtalelov (Prop. 92 LS), vedtatt av Stortinget 17.12.2020, og som ventes å tre i kraft i 2022, erstattes med:

"EØS-avtalen vedlegg XII nr. 3 (forordning (EF) nr. 924/2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet) som endret ved rådsforordning (EU) 2019/518."

6. Virkninger

Forordning 924/2009 er i dag ikke gitt anvendelse på norske kroner. De nye opplysningspliktene for gebyrer ved valutakonvertering vil imidlertid også gjelde for grensekryssende betalinger utført i norske kroner.

Forordningen har som formål å minske gebyrene for valutakonvertering og øke konkurransen i markedet for grensekryssende betalinger. Dette kan medføre lavere kostnader for dem som bruker tjenestene og tapte inntekter for betalingstjenestetilbydere. Det må også antas at det medfører noen kostnader for betalingstjenesteytere, og aktører som tilbyr valutakonverteringstjenester i bankautomater, å iverksette de tekniske løsningene forordningen krever.

For myndighetene kan det påløpe kostnader knyttet til tilsyn med og forvaltning av regelverket, men dette antas å være av begrenset omfang.